

der skulde udrettes med Beløbet; nei kun en Tølelse af, at man trængte til at gaae fremad i Retning af gode Vaaben, fordi man havde seet det sørgelige Resultat i Krigen af, at vi i Sammenligning med Tjenden vare saa uheldig vøbnede. Det var denne Tølelse, der foranledigede et æret Medlem her i Nærheden (Klein), som selv erkjendte, at han ikke var sagkyndig i dette Anliggende, til at kaste Tanken ud om en extraordinair Bevilling, og denne Tanke blev modtagen saaledes fra alle Sider, at den daværende Krigsminister fandt sig foranlediget til at fremkomme med et Forslag, der lød som saa: „extraordinairt til Anskaffelse af Geværer 100,000 Rbd.“ Men skulde han nu virkelig have holdt sig til Ordlyden af denne Bevilling, saa er det besynderligt, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Steen) ikke meget stærkt imødegik Krigsministeren, der strax i Thinget sagde, at han ikke vilde anvende alle Pengene til Anskaffelse af Geværer, men at han tværtimod vilde anvende den overveiede Deel af Summen, nemlig 60,000 Rbd., til Forandring af Geværer; der er dog en stor Forskjel paa Anskaffelse og Forandring, saa at det maatte det ærede Medlem den Gang have imødegaaet, naar han forlangte, at man skulde holde sig til Bevillingens Ordlyd. Han maatte saa ogsaa have imødegaaet den daværende ærede Ordførers Uttringer; thi naar den ærede Ordfører om denne Bevilling siger, at det var ham en særdeles Behagelighed at vise Ministeren den Tillid og Høiagtelse at stemme for denne Sum, kan jo Meningen ikke have været, at Ministeren skulde være bunden forud til, at det og det bestemte Forlangende skulde udrettes for Summen; thi saa viser man jo enhver Minister ved enhver Bevilling Tillid og Høiagtelse. Nei, Ordførers Tanke maa have været, at denne Sum var givet saagodt som pure, saa almindelig, at Sagen var endnu saa lidt færdig, at der vel kom til at hvile et stort Ansvar paa Ministeren for Anvendelsen, men at man dog viste ham megen Tillid ved at bevillige ham Summen.

Naar det ærede Medlem her tæt ved (Steen) har sagt: „Hvad er det for en Tale om, at denne Sag har forandret sig og er gaaet fremad i denne korte Mellemtid?“ saa er det

dog virkelig saa. Jeg skal paa ingen Maade trætte Thinget med at gaae ind paa det Techniske, men kun gjøre en almindelig Bemærkning, der er let forstaaelig for Alle, selv ikke Sagkyndige. Blandt de mange Afgjørelser, der skulde finde Sted, var ogsaa det overordentlig vigtige Spørgsmaal om Tætheden i Baglademekanismen, nemlig at Krudtgasen ikke fordærver Mechanismen ved at slaae ind i den. Spørgsmaalet var, hvorledes den Tætning bedst skulde skee, om det skulde skee ved en egen Mechanisme s. Ex. ved en Jernprop, ved en Plade, ved en Skrue, — eller paa anden Maade. I denne Anledning har man anstillet mange Forsøg, men omsider har man indseet, at der ad den førstnævnte Vej ikke opnaaes noget heldigt Resultat, og man fandt en anden Vej hensigtsmæssigere, nemlig at lukke ved selve Patronen. Naar Patronhylsen er af stærkt Kobberblik, gaar den ikke itu, og paa den anden Side ubvinder den sig ved, at Krudtet exploderer, og Lukningen bliver saa fuldstændig, at man kan skyde mere end 1000 Skud, uden at selve Baglademekanismen fortrædages af Krudtflammen. Dette er et Spørgsmaal, med hvis Løsning man netop er kommen paa det Rene i den nævnte Mellemtid. Den samme ærede Rigsdagsmand udtalte i Anledning af en Uttring, som jeg antager ikke var saaledes bogstaveligt meent, af den ærede Minister, nemlig om den militaire Huusflidsproduction, at man netop nu overalt var i Begreb med i den Art af Fabrikation at henvende sig til Fabrikker, jeg mener til private Fabrikker, og at opgive Statsindustrien. Nei, paa ingen Maade; i den her omtalte Fabrikation er netop det Mødsatte Tilfældet af, hvad det ærede Medlem antog. Efter Krimkrigen har England, der jo dog er et Fabrikland, faaet oprettet den kongelige Vaabenfabrik i Enfield, og den er af en saadan Udstrækning, at den under ordinaire Forhold kan forarbejde alle Englands Vaaben. Amerika, det frieste Land i Verden, og ligeledes et stort Fabrikland, har ogsaa faaet en Statsfabrik for Vaaben, den i Springfield, jeg vil ikke tale om Rusland, Frankrig o. s. v. Overalt seer man netop paa Grund af de nye Vaaben og den Nøiagtighed, man forlanger af dem, Fabrikker oprettes af Staterne. Selv i